

Sygn. akt V CSK 460/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa S. L. G.

przeciwko "S." Sp. z o.o. w G.

o uchylenie uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które przedstawił w formie pytań: - czy możliwość podnoszenia uchybień dowodowych w postępowaniu apelacyjnym uzależniona jest od szczegółowego uzasadnienia zgłoszonego i wpisanego do protokołu w trybie art. 162 k.p.c. zastrzeżenia w przypadku, gdy postanowienie sądu nie zawiera uzasadnienia? oraz - czy wskazywanie w trakcie rozprawy, na której wydano postanowienie o oddaleniu wniosków dowodowych konieczności przeprowadzenia tych dowodów oraz zaprotokołowanie sprzeciwu w trybie art. 162 k.p.c. umożliwia podnoszenie uchybień dowodowych w postępowaniu apelacyjnym? - czy okoliczności dotyczące konieczności przeznaczenia zysku na fundusz inwestycyjny mogą być wykazane jedynie poprzez dowód z opinii biegłego?

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych

w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

W niniejszej sprawie pozwany w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczył się do powtórzenia pytań postawionych na wstępie i do wskazania, jakie odpowiedzi na te pytania pozwany uznaje za właściwe. Pozwany nie przedstawił jakiegokolwiek wywodu jurydycznego, z którego by można wnioskować, że liczne w ostatnich kilku latach wypowiedzi Sądu Najwyższego na temat wykładni art. 162 k.p.c., nie objaśniają tych problemów w dostateczny sposób. Problemy dotyczące zaskarżania uchwał organów spółek o przeznaczeniu zysku na fundusz inwestycyjny, w tym i środków dowodowych, którymi można wykazywać przesłanki powództwa o uchylenie takiej uchwały, były przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w wyroku z 28 marca 2014 r., III CSK 150/13, niepubl.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany powołał też przepis art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., ale występowanie tej podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostało przez niego w żaden sposób umotywowane. Takie zredagowanie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala stwierdzić, żeby skarga była oczywiście uzasadniona, a więc już na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, BSN 2003, nr 5, poz. 8).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c.

[aw]

jw